

Samen kerken.....

Mantelzorg....een morele verplichting?

Er is op dit moment een discussie gaande in Nederland over het moreel verplichten van een actieve zorgbijdrage als je man, je vrouw of je vader of moeder in een verpleeghuis woont en daar zorg ontvangt. Ik merk aan mijzelf dat ik dat een merkwaardige discussie vind, maar ik kan de vinger nog niet op de zere plek leggen. Ik nodig u uit om met mij mee te denken en uw gedachten met mij te delen. In de zorg merken wij dat er meestentijds al heel veel zorg verleend is als iemand verhuist naar het verpleeghuis. De mantelzorgers zijn dan vaak al aan het eind van hun krachten. Het moment van verhuizen is voor velen een moment waarop ze zichzelf tekort voelen schieten. Men heeft verdriet om de afhankelijkheid die het leven met zich mee brengt. Het vraagt veel vertrouwen om zorg voor je partner, vader of moeder in andermans handen te leggen.

Hoezeer is dit misschien wel het punt waar het om draait. Leggen we de zorg in andermans handen? Neemt de zorg u alles uit handen?

Is het niet zo dat wij gezamenlijk voor uw partner, vader, moeder, familielid willen zorgen? Is niet het hoogste streven om zodanige zorg te leveren dat een afhankelijke mens nog zo kan leven als hij of zij wil en waardevol vindt. De zorg wil het goede, het waardevolle en het mogelijke van een mens naar voren laten komen. Dat kan niet zonder bijdrage van familie en vrienden. Dat kan niet zonder inzet van de mens zelf die om onze zorg vraagt. Het leven thuis en in een zorginstelling kan niet zonder de aandacht van mensen die iets voor je betekenen. Het zijn juist de relaties met anderen die je leven zinvol kunnen maken. Respect, waardering, behulpzaamheid, troost, liefde, het zijn levenservaringen die alleen gerealiseerd kunnen worden in een relatie. De mensen die ons het meest nabij zijn, zij kennen ons het beste. Zij weten wat het leven ons gebracht heeft. Zij weten waar wij moeite mee hebben en wat wij belangrijk vinden. Die bijdrage is onontbeerlijk voor goede zorg, voor een goede verzorging. Mantelzorgers zijn vaak betrokken vanaf het eerste uur. Dan is die bijdrage toch al vanaf het eerste zorgmoment gegeven?

Waarom dan moreel verplichten? Waarom is het idee ontstaan dat mantelzorgers niets meer doen als een mens in een instelling gaat wonen

Is het gemakzucht? Of durven mantelzorgers zich niet meer "te bemoeien" met de zorg? Is er voldoende ruimte voor "samen zorgen"? Hebben mensen tegenwoordig teveel andere verplichtingen? Wordt verpleeghuiszorg nog steeds verward met ziekenhuiszorg? Is de zorg zo intensief dat zij steeds meer hulp van mantelzorgers nodig heeft? Zijn er andere verklaringen?

Of gebeurt er veel meer dan wij met zijn allen zien en is de gedachte dat mantelzorgers afhaken onjuist. Is moreel verplichten wel een aanpak die de mantelzorger recht doet?

Ik ben erg benieuwd naar uw ervaringen. Ik nodig u uit uw verhaal te schrijven. Uiteraard worden met alle verhalen vertrouwelijk omgegaan.

Bert Maathuis

Geestelijk verzorger TriviumMeulenbeltZorg, het Dijkhuis

't Dijkhuis1, 7622 CM Borne

bmaathuis@triviummeulenbeltzorg.nl

info@raadvankerkenborne.nl

Website: www.raadvankerkenborne.nl

Facebook: raadvankerkenborne

Twitter: @RvKborne